

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113221069
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5113221069.5

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Márie Dubcovej, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanému: M. N., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX P. č. XXX, právne zastúpenému STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 47 246 863, v konaní o zaplatenie 959,87 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 6C/133/2013-48 zo dňa 8.10.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6C/133/2013-78 zo dňa 4.8.2015, opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6C/133/2013-79 zo dňa 4.8.2015, opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6C/133/2013-90 zo dňa 1.2.2016 a opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6C/133/2013-106 zo dňa 14.9.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 6C/133/2013-48 zo dňa 8.10.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6C/133/2013-78 zo dňa 4.8.2015, opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6C/133/2013-79 zo dňa 4.8.2015, opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6C/133/2013-90 zo dňa 1.2.2016 a opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6C/133/2013-106 zo dňa 14.9.2016 z r u š u j e a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 959,87 Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.109,87 Eur od 5.9.2010 do 2.12.2010, čo predstavuje sumu 246,95 Eur, zo sumy 959,87 Eur od 3.12.2010 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy, zo sumy 1.109,87 Eur od 29.10.2010 do 2.12.2010, čo predstavuje sumu 6,40 Eur, zo sumy 959,87 Eur od 3.12.2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1,3 % zmenkovej sumy, t.j. 3,70 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania okresný súd v spojení s opravným uznesením rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania vo výške 214,24 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 57,50 Eur a trov právneho zastúpenia 156,74 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení okresný súd poukázal na návrh, ktorým si žalobca vyplnením tlačiva A v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej aj len „Nariadenie“) uplatnil titulom zmenky voči žalovanému pohľadávku vo výške 959,87 Eur, zmenkové úroky a úroky zo zmenkovej sumy, ďalej zmenkovú odmenu a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil žalobca tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú žalovaný vystavil dňa 22.3.2010 na zmenkovú sumu 1.109,87 Eur, pričom do zmenky bol poňatý záväzok žalovaného zaplatiť zmenkovú sumu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne od 5.9.2010. Žalobca v návrhu uviedol, že indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 150,- Eur, z toho na zmenkovú sumu uhradil 150,- Eur a na úroky 0,- Eur.

2. Okresný súd v zmysle Nariadenia doručil žalovanému tlačivo C na odpoveď spolu s návrhom a jeho prílohami. Žalovaný vyplnené tlačivo C na odpoveď okresnému súdu nedoručil, ani sa k predmetnému

návrhu na uplatnenie pohľadávky nijakým iným spôsobom nevyjadril. Okresný súd s prihliadnutím na článok 5 ods. 1 Nariadenia vo veci nenariadil pojednávanie a dňa 8.10.2014 verejne vyhlásil rozsudok.

3. Okresný súd konštatoval, že žalobca nárok uplatňuje titulom predloženej zmenky, a preto okresný súd skúmal, či zmenka, zaplatenia ktorej sa žalobca domáha, spĺňa zákonné náležitosti. Podľa okresného súdu z povahy zmenky ako abstraktného cenného papiera prísne oddeleného od kauzálneho dôvodu jej vystavenia vyplýva, že žalobca ako majiteľ zmenky nemusí pri predložení ani pri vymáhaní zmenky preukazovať povinnosť žalovaného dlh zo zmenky zaplatiť. Vystavenie zmenky predstavuje pre dlžníka vznik záväzku, ktorým bezpodmienečne sľubuje zaplatenie zmenkovej sumy. Pri zmenke ide o záväzok samostatný, oddelený od všeobecno-právnych záväzkových vzťahov, ktoré viedli k jej vzniku. Ide o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Zákon dáva dlžníkom možnosť podať námietky proti majiteľovi, s čím súvisí dôkazná povinnosť dlžníkov, ktorí musia namietkať a preukázať, že išlo pôvodne o blankozmenku, ktorá mala byť vyplnená inak, a teda musia preukázať obsah vyplňovacieho práva, ako aj to, že zmenka bola vyplnená v rozpore s vyplňovacím vyhlásením. Podľa § 11 zákona zmenkového a šekového je možné zmenku previesť indosamentom a v prípade takéhoto prevodu nadobúda nový majiteľ všetky práva zo zmenky, pričom sa nestáva právnym nástupcom, ale novým nadobúdateľom všetkých práv. Žalovaný ako priamy dlžník môže voči žalobcovi namietkať, že žalobca bol pri nadobúdaní zmenky v zlej viere, alebo že sa previnil aspoň hrubou neobstaranosťou alebo vedome konal na jeho škodu. Okresný súd v danom prípade základný vzťah, na základe ktorého zmenka vznikla, neposudzoval, nakoľko žalovaný nevzniesol voči žalobcovi relevantné námietky, týkajúce sa zmenky. Okresný súd po preskúmaní zmenky konštatoval, že žalovaný sa ako vystaviteľ podpisom vlastnej zmenky stal priamym dlžníkom zo zmenky, pričom okresný súd nezistil nedostatok zákonných náležitostí zmenky a voči zmenke neboli vznesené žiadne námietky. Žalobca svoj nárok opiera o predloženú zmenku, o pravosti ktorej niet pochybností. Záver o platnosti zmenky okresný súd opieral aj o rozhodovaciu prax súdov vyššieho stupňa, napr. Krajského súdu v Banskej Bystrici. Okresný súd tak mal nárok žalobcu na zaplatenie uplatnenej zmenkovej sumy, zmenkového úroku, zákonného úroku i zmenkovej odmeny za dôvodný, a preto návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a priznal úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia a na refundáciu súdneho poplatku.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný cestou právneho zástupcu. Odvolanie odôvodnil tým, že nikdy nepodpísal žiadnu zmenku ani žiadnu zmenku nevystavil. Necíti sa byť pasívne legitimovaný, pretože žiadnu zmenku nepodpísal ani neuzatvoril zmluvu, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmenkou. Zmenka mu nikdy nebola predložená, aby sa mohol k nej vyjadriť, resp. aby mal na jej základe plniť. Žalovaný poprel, že podpis na zmenke je jeho a poukázal na povinnosť žalobcu, aby preukázal pravosť podpisu na zmenke v zmysle rozhodnutia NS ČR, sp.zn. 29Cdo 1164/2010. Žalovaný ďalej uviedol, že podľa napadnutého rozsudku bola predmetná zmenka vystavená na zabezpečenie pohľadávky od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ktorá je známa poskytovaním spotrebiteľských úverov. Žalovaný nikdy neuzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere s touto spoločnosťou a žiadnu zmluvu s uvedenou spoločnosťou nepodpísal. Praktika nebankových spoločností, ktoré viazali poskytnutie úveru na vystavenie zmenky, je posudzovaná ako nekalá a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Vystaveniu zmenky bránila aj zákonná skutočnosť podľa ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom. Žalovanému nie je známy deň uzatvorenia takejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. presný deň vystavenia zmenky, a preto poukázal aj na ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého pri spotrebiteľskom úvere bolo možné použiť zmenku, len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase doplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého úveru. Okresný súd predloženú zmenku neskúmal z hľadiska možnej neprijateľnej zmluvnej podmienky, hoci mu táto povinnosť vyplývala podľa zákona, pričom žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/15/2014. Žalovaný tak žiadal rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

5. Žalobca cestou pôvodného právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že v konaní uplatnil nárok zo zmenky, ktorá ako listinný cenný papier inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Zmenku nie je možné spájať či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Podľa zákona je síce možné uplatňovať tzv. kauzálne námietky, avšak

námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka a limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu. Zároveň z formulácie ust. § 4 ods. 6 tohto zákona vyplývalo, že zákonodarcu pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení. Žalobca poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25Cdo 1839/2000, podľa ktorého zo zmenky vzniká priamy bezpodmienečný, nesporný a abstraktný záväzok určitej osoby zaplatiť majiteľovi zmenky stanovenú peňažnú čiastku. Žalobca doplnil argumentáciu aj o uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoZm/10/2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu a ktoré potvrdzuje závery žalobcu. Žalobca tak žiadal odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 16.2.2016 uviedol, že zmenka ako zabezpečovací prostriedok je nevyhnutne spätá s úkonom, ktorý zabezpečuje, teda s kauzou zmenky. Žalovaný v tejto súvislosti namietať samotnú kauzu zmenky a poukázal, že z pôvodného stavu neobdržal žiadne prostriedky ani iné plnenie, a preto ak by plnil na základe zmenky, plnil by bez právneho dôvodu. Povinnosť skúmať kauzu, pre ktorú bola zmenka vystavená, vyplýva z rozhodnutia NS SR sp.zn. 1Obdo V 43/2006. Žalovaný dal zároveň do pozornosti Stanovisko občiansko-právneho a obchodného kolégia NS SR zo dňa 20.10.2015 s tým, že v danom konaní je spotrebiteľom.

7. Žalobca cestou pôvodného právneho zástupcu v písomnej odpovedi na vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.2.2017 zopakoval argumentáciu z vyjadrenia k podanému odvolaniu žalovaného. K Stanovisku NS SR č. 93/2015 uviedol, že toto Stanovisko v žiadnom prípade neprelomilo zásadu ochranyhodnosti prevodu zmenky rubopisom a k takejto zmene došlo až zmenou zákona zmenkového a šekového od 23.12.2015 a až voči zmenkám vystaveným po 22.12.2015 je možné z úradnej povinnosti prihliadať na skutočnosti odôvodňujúce námietky zmenkového dlžníka voči indosatárovi.

8. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 379 písm. a), § 380 ods. 1 CSP a rozsudok okresného súdu v spojení s opravnými uzneseniami zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

9. Primárne v procesnej rovine krajský súd uvádza, že aj keď odvolacie konanie začalo podaním odvolania zo dňa 16.12.2014 (č.l. 54 spisu), krajský súd bol v odvolacom konaní povinný postupovať a konať od 01.07.2016 podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a to v zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Krajský súd sa oboznámil s priebehom konania pred okresným súdom, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia napadnutého odvolaním žalovaného. Bolo zrejmé, že žalobca uplatnil svoj peňažný nárok voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky v zmysle Nariadenia, pričom k návrhu priložil zmenku (č.l. 4 spisu). Okresný súd žalovanému doručil Tlačivo C v zmysle Nariadenia (č.l. 43 spisu), na ktoré tlačivo žalovaný nereagoval. Následne okresný súd určil termín verejného vyhlásenia rozsudku a dňa 08.10.2014 vyhlásil rozsudok, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel, pričom konštatoval, že zo strany žalovaného neboli voči nároku uplatnenému žalobcom, ktorý nárok žalobca oprel o predloženú zmenku, vznesené žiadne námietky. Okresný súd uviedol, že žalovaný dňa 22.3.2010 vystavil vlastnú zmenku, obsahom ktorej bol záväzok za túto zmenku zaplatiť uvedenú zmenkovú sumu na rad spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., s tým, že žalovaný doposiaľ zaplatil 150,- Eur, z toho na zmenkovú sumu uhradil 150,- Eur a na úroky 0,- Eur. Okresný súd pritom vychádzal z charakteru zmenky ako abstraktného cenného papiera, ktorý je oddelený od kauzálneho dôvodu jej vystavenia.

11. K týmto záverom okresného súdu krajský súd uvádza, že v čase svojho rozhodovania bol povinný prihliadnuť na vyvíjajúcu sa rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov v obdobných sporových veciach. Krajský súd pri posudzovaní postupu okresného súdu zobral do úvahy Spoločné stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodno-právneho kolégia NS SR zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, ktoré stanovisko bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a

rozhodnutí súdov SR 8/2015 pod č. 93. Podľa tohto spoločného stanoviska: „Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.“

12. Uvedený postup, hodnotenie a závery okresného súdu tak nekorešponujú s právnou úpravou týkajúcou sa spotrebiteľov, ktorí požívajú zvýšenú ochranu tak v rovine hmotného práva ako aj procesného práva v súdnom konaní. V tomto smere krajský súd poukazuje na rozhodnutia Súdneho dvora ES, napr. vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 vo veci Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 38, v zmysle ktorého „...povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica (93/13/EHS) zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom“. Aj keď v návrhu tvrdený zmenkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vo všeobecnosti vzťahom abstraktnej povahy, stojacim mimo kauzy, z ktorej (zabezpečovacia) zmenka vznikla, tak v rámci prieskumu zo strany odvolacieho súdu bolo relevantné, že okresný súd sa možným spotrebiteľským charakterom tohto vzťahu nezaoberal.

13. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných pred 20. októbrom 2015 vychádzal primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku v kombinácii s účelom Nariadenia bez prihladnutia ex offo na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za zmenkou, tak v danom momente tohto konania a rozhodovania bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov v Slovenskej republike v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj ohľadom rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

14. Krajský súd v tejto veci poukazuje na spoločné stanovisko, z ktorého zdôrazňuje, že „pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. § 17 obsahuje úpravu podľa ktorej, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný.“ „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihladnúť na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlada právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihladať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd

sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“. Bude preto potrebné, aby sa okresný súd v intenciách Spoločného stanoviska aj bez návrhu zaoberal možným spotrebiteľským charakterom uplatneného nároku zo zmenky, ktorý je možné skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Ak v súvislosti s takýmto posúdením nároku žalobcu vyvstane potreba vykonania dokazovania, bude nevyhnutné okresným súdom vec prejednať na pojednávaní. Ak aj odvolací súd v danom odvolacom konaní nemohol prihliadať na viaceré novoty, argumenty žalovaného vznesené v podanom odvolaní, v rámci nového konania a rozhodnutia vo veci okresným súdom bude potrebné sa zaoberať s celou relevantnou argumentáciou sporových strán. V tomto smere odvolací súd zdôrazňuje dodržanie náležitostí v zmysle § 220 ods. 2, 3 CSP.

15. K tvrdeniu žalovaného ohľadom nedostatku jeho podpisu na zmenke krajský súd uvádza, že ak žalovaný vyhlásil, že žiadnu zmenku nepodpísal, jedná sa o absolútnu námietku, ktorou žalovaný v podstate namieta materiálnu vadu podpisu. Túto námietku má žalovaný ako odvolateľ voči všetkým majiteľom, t.j. aj keď predmetná zmenka bola indosovaná. Odvolací súd má za to, že pokiaľ žalovaný v spore o zaplatenie nárokov zo zmenky poprel pravosť svojho podpisu, tak dôkazné bremeno ohľadom pravosti podpisu žalovaného na zmenke spočíva na žalobcovi, ktorý zmenku predložil a ktorý zo skutočností v nej uvedených vyvodzuje nárok uplatnený na súde. V tomto smere odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2010 sp. zn. 6 Cdo 81/2010, podľa ktorého „samotná skutočnosť, či účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkmi v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena, na strane toho-ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia niečoho majúca trvajúci charakter sa v zásade nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti“. Ak žalobca uplatňuje nároky zo zmenky, tak dôkazné bremeno v tom, že zmenku podpísal žalovaný ako vystaviteľ, je na žalobcovi. Krajský súd v súvislosti s vysloveným názorom v rovine obrany žalovaného o tvrdenom nepodpísaní zmenky poukazuje aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Cdo 1164/2010 a sp. zn. 29 Cdo 3478/2007, z ktorých vyplýva, že ak žalovaný poprie pravosť svojho podpisu na zmenke, dôkazné bremeno preukázania pravosti prechádza na žalobcu. Obdobne možno poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MOBdoV/6/2012 z 26. novembra 2013, podľa ktorého, ak žalovaný (dlžník) popiera, že podpis na zmenke je jeho (uplatnil námietku nepravosti podpisu), potom majiteľovi zmenky svedčí dôkazná povinnosť preukázať, že žalovaný zmenku podpísal t.j., že jeho podpis na zmenke je pravý.

16. Na základe vyššie uvedených zhodnotení, záverov, bol napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s opravnými uzneseniami zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd v novom konaní bude procesne postupovať v zmysle uvedeného právneho názoru krajského súdu s tým, že bude rešpektovaná vyvíjajúca sa rozhodovacia činnosť všeobecných súdov za vzatia do úvahy Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod č. 93. Bude potrebné, aby sa okresný súd v intenciách Spoločného stanoviska aj bez návrhu zaoberal možným spotrebiteľským charakterom uplatneného nároku zo zmenky. Vzhľadom k odvolaciemu dôvodu žalovaného, ktorý spočíva v obrane nepodpísania zmenky žalovaným, bude v rámci nového konania vykonané dokazovanie za dôkaznej povinnosti žalobcu preukázať, že zmenka má všetky zákonom vyžadované náležitosti, t.j. že je aj podpísaná žalovaným ako vystaviteľom. Po doplnení dokazovania a opätovnom zhodnutí veci okresný súd rozhodne.

17. Z dôvodu, že rozhodnutie okresného súdu bolo zrušené, okresný súd v rámci nového konania rozhodne aj o čiastočnom späťvzati v zmysle návrhu obsiahnutom v podaní žalobcu zo dňa 21.12.2015 (č.l. 89 spisu).

18. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

19. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.